

ligere Vandel, maa under ingen Omstændigheder benyttes). — Efter at Bevisførelsen er sluttet, faar først Overanklageren, dernæst Forsvareren og, saafremt Tiltalte begærer det, denne Ordet for at udtale sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen, dog saa vidt muligt uden at omhandle saadanne Punkter, som ikke skal forelægges Nævningerne til Afgørelse. Derpaa overleverer Overanklageren Retten og Forsvareren Udkast til de Spørgsmaal, som skal forelægges Nævningerne, hvorefter der gives Forsvareren og Tiltalte Lejlighed til at ytre sig og fremsætte Forslag til Ændringer i eller Tillæg til Spørgsmaalene. Spørgsmaalene fastsættes derefter af Retten. Intet Spørgsmaal kan forelægges Nævningerne, medmindre det har været udtrykkelig fremdraget under Forhandlingerne, og det saaledes har været muligt for Parterne at ytre sig derom. — I Almindelighed skal ethvert Spørgsmaal begynde med: „Er Tiltalte N. N. skyldig?“ Nævningerne svarer ikke blot paa, om Tiltalte har gjort det, han sigtes for, men ogsaa, om dette kan henføres under noget af de Straffebud, hvorom der efter Anklagen kan være Spørgsmaal, fremdeles, om der foreligger nogen Grund, som udelukker Straf, eller Omstændigheder, som efter Straffeloven hjemler Nedsættelse eller Forhøjelse af Straffen udenfor den almindelige Strafferamme, hvorimod det ikke tilkommer dem at afgøre noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kan komme i Betragtning ved Straffens Udmaaling indenfor Lovens Strafferamme, ligesom ogsaa Spørgsmaal om Strafskyldens Forældelse, om de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder og om Straffens Forhøjelse paa Grund af Gentagelse er udelukkede fra Nævningernes Afgørelse. Ved hvert Spørgsmaal anføres af Formanden, at der udkræves 8 Stemmer til det Svar („ja“ eller „nej“), som er ugunstigst for Tiltalte. I øvrigt gennemgaar Formanden i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer Spørgsmaalene og de Retssætninger, som skal lægges til Grund ved deres Besvarelse. Sluttelig begiver Nævningerne sig til det for dem bestemte Værelse for at raadslaa. Indtil deres Erklæring er vedtaget, maa intet Samkvem mellem dem og andre finde Sted, ej heller maa nogen Nævning forlade Raadslagningsværelset. For Overtrædelse heraf kan Retten idømme Bøde indtil 1,000 Kr. Om Raadslagningen og Afstemningen skal de iagttage Tavshed. Meddelelse herom maa i intet Tilfælde offentliggøres (Straf af simpelt Fængsel). Stemmetallet ved Besvarelserne opgives ikke. Ved Afgørelsen af, om noget er bevist eller ikke, tages alene Hensyn til de Beviser, som er fremførte under Domsforhandlingen. Bedømmelsen af Bevisernes Vægt er ikke bundet ved Lovregler. Opstaar der Tvivl hos Nævningerne om den Fremgangsmaade, som de skal iagttage, eller om Betydningen af de stillede Spørgsmaal